

задоволення в житті. І це не може не захоплювати. Українцями сьогодні захоплюється весь світ.

Отже, війна не триватиме весь час, життя триває далі. Український народ переживає скрутні часи, але знає для чого, щоб на фінішу війни ми були вільні та незалежні. В екстремальних умовах «сродна праця» може змінюватися залежно від обставин та людей. Хтось може частково змінити сферу діяльності, віддаючи належне Батьківщині, а інші повністю змінити свої пріоритети. І це вибір кожного, як саме, але головним є відданість своїй державі. І правдивою є мораль: варто займатися улюбленою працею та тим, що приносить щастя в «природженому ділі», яке є справді «найсолідшим бенкетом» — може змінюватися залежно від обставин та часу як у байці Григорія Савича Сковороди «Бджола та Шершень».

ШЛЯХ ДО УСПІХУ У ТВОРІ Г. С. СКОВОРОДИ «ЗМІЯ И БУФОН»: СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД

Волкова А. О.

Науковий керівник: Хіріна Г. О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

anastasijavolkova46912@gmail.com

Вступ. Григорій Сковорода є українським філософом, просвітителем-гуманістом, філософом, поетом, а також містиком. У цьому році Україна відзначає 300-річчя з дня народження мислителя. Не зважаючи на плин часу, його твори залишалися актуальними та близькими для нових поколінь. У цій роботі ми з'ясуємо, що для себе ми можемо знайти в його творчості.

Мета дослідження. Визначити актуальність байки Григорія Сковороди «Змія та Буфон» у сучасних реаліях

Матеріали та методи. Філософські та літературні твори Г.С. Сковороди (Сковорода Г. Повне зібрання творів: У 2-х т. К.: Наукова думка, 1973. Т. 1 – 2.), біографічний, порівняльно-історичний методи.

Результати дослідження. В байці «Змія и Буфон» розповідається про зустріч Змії та Буфона, під час якої останній дізнається, що Змія змогла омолодитися, скинувши з себе стару шкіру. Йому дуже сподобався результат і захотілося виглядати так само молодо і гарно, однак, дізнавшись, що для цього потрібно пролізти через тісну щілину, щоб повністю здерти стару шкіру, його ентузіазм похитнувся. Він не хотів шкодити собі і гадав, що Змія просто хоче познущатися над ним і є простіший метод. Однак вона відповіла йому, що лише пройшовши той шлях, що пододала вона, він зможе досягти того, чого досягла вона.

Дуже часто в житті ми спостерігаємо за успіхами інших людей, вважаючи що їм просто пощастило, що вони опинились в потрібному місці в потрібний час, а іноді просто заздрячи їм. Ми бачимо лише результат, не замислюючись на зусиллях, що були прикладені для того, аби досягти його. Нам здається, що ці досягнення цій людині далися дуже легко, іноді навіть припускаємо думку, що ми на них заслуговуємо більше.

Звичайно, кожній людині хочеться бути успішною, забезпеченою і гарно виглядати, і в цьому немає нічого поганого. Головне розуміти що для того, щоб підкорити вершину,

потрібно прикласти зусилля. І чим вища вершина, тим більше зусиль треба прикласти, щоб на неї піднятися. Крім того, дорогою може спіткати багато труднощів.

Спостерігаючи, як успішна людина з посмішкою розповідає про труднощі на своєму життєвому шляху, нам може здатися що вона насміхається з нас, вказавши на більш довгу і складну дорогу, в той час як сама пішла коротшою.

Однак зазвичай той, хто досяг певного успіху, подолав на шляху до цього багато перешкод і приклав чимало зусиль, аби опинитися там, де він є. Лише прийшовши свій нелегкий, не завжди рівний шлях, подолавши труднощі, які зустрічаються на ньому, ми можемо досягти чогось подібного.

Як сказано в Силі даної байки: «Чемь лучшее добро, тем большим трудом окопалось, как рвом. Кто труда не перейдот, и к добру тот не прійдот» (при цитуванні збережена орфографія автора).

Лише приклавши зусиль та подолавши «рів», що оточує нашу ціль, ми зможемо досягти її.

Тому, припускаючись думки, що хтось досяг успіху, не прикладаючи багато зусиль, ми повністю знецінюємо його працю.

Це правда, що для того, аби піднятися на гору, існує багато різних шляхів. Можливо, хтось вибрав найлегший, з пологим спуском, однак також можливо, що людина піднімалася по майже відвісній скелі, ризикуючи всім, аби досягти результатів. І зазвичай ніхто навіть не цікавиться, яким саме шляхом досягала вершини саме ця людина. Всі оцінюють і обговорюють результат. Та і для самої людини важливим є саме результат.

Наприклад, моя гарна подруга з небагатої сім'ї, тому єдиним варіантом для неї навчатися в вищому навчальному закладі були місця державного замовлення. Однак, конкурс був досить високим, і потрібно було набрати високі бали. Останні три роки школи вона навчала майже цілими днями, дозволяючи собі відпочити лише на вихідних. В решті решт, їй вдалося потрапити на ту спеціальність, яку вона хотіла. Я дуже часто чула від інших, що вона просто від природи розумна або їй просто пощастило. Вони навіть не замислювалися над тим, скільки зусиль вона докладала кожного дня, аби досягти своєї мети.

Соромно зізнатися, однак і я б вважала, що їй просто поталанило, якби не бачила, як старанно вона працювала протягом тих років. І тепер досягнувши цього результату шляхом надзвичайних зусиль, вона дійсно цінує те, чого досягла, і далі дуже гарно вчиться, щоб згодом реалізуватись у цій професії на всі 100 відсотків.

Ми всі повинні розуміти, що для того, аби досягти чогось у житті, потрібно наполегливо працювати. Результат напруму залежить від кількості зусиль, які ми докладаємо.

І, якщо колись у вас закрадеться думка, що хтось досяг успіху легким шляхом, згадайте байку «Змія и Буфон» та оту щілину, через яку довелося пролізти тій змії. Можливо, щілина до успіху цієї людини була ще вужчою.

Можна навести інший приклад. В нашій країні зараз йде війна. Багато міст та селищ було захоплено окупантами. Однак наші військові мужньо боронять нашу землю і с кожним днем повертають все більше територій. Читаючи про звільнення нових міст, ми відчуваємо велику радість. Однак мало хто задумується, що саме довелося зробити військовим, аби досягти результатів. Ми не замислюємося, скільки наших співвітчизників загинуло, аби звільнити нашу землю. Ми не думаємо над тим, як тяжко доводиться їм на передовій, під обстрілами, в холодному окопі, під зливами та снігопадами. І думаючи, що кожне нове відбите місто далось нам легко, ми повністю знецінюємо піт та кров наших захисників, які борються за нас.

Висновки. Байка «Змія та Буфон» є актуальною в нас час. Вона вчить нас цінити чужу працю та розуміти, що для досягнення цілей необхідно прикладати багато зусиль. Дуже часто ми про це забуваємо.

МОРАЛЬНО-ЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ВІЙНИ: ЧИ МОЖЕ ВІЙНА БУТИ СПРАВЕДЛИВОЮ?

Грабіна М. Я.

Науковий керівник: Хіріна Г. О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
mariagrabina01@gmail.com

Вступ. Людська історія складає собою низку війн та конфліктів. Актуальність даної проблеми визначається тим, що війна вважається однією із найнебезпечніших конфліктних ситуацій людства. Людству прийшлося пережити дві світові війни, які забрали життя мільйонів людей. В умовах широкомасштабного вторгнення армії РФ на територію України не доводиться розказувати про актуальність етичних проблем війни.

Мета дослідження. Визначити моральні проблеми війни: чи може бути війна визнана справедливою і за яких умов, які мають бути методи та засоби ведення війни, яким повинно бути моральне обличчя воїнів, чи може та за яких умов одна людина може вбити іншу.

Матеріали та методи: широке коло відкритих джерел, методи – об'єктивності, порівняльно-історичний.

Результати дослідження. Теорія справедливої війни, ґрунтується на традиції Августина, Хоми Аквінського, Гроція. Для визначення питання, чи є війни справедливими, необхідно розглянути критерії, саме «справедливої війни». *Право на війну* (Jus ad bellum) передбачає обґрунтування необхідності війни. Стосується загальних умов, за яких держави мають право розв'язати війну або використовувати збройні сили. Намагається визначити, які політичні та військові обставини є достатньо серйозними, щоб виправдати військову відповідь. Враховуючи жахливу втрату невинних жителів нашої країни під час цих безглузких нападів, без серйозних сумнівів існує причина застосувати військову силу у відповідь на ці злочини. Морально виправданою метою початку війни – це коли на нас напали або напали на наших союзників, коли запобігаємо геноциду в якійсь країні.

Право війни (Jus in bello) регулює поведінку сторін вже існуючого збройного конфлікту, правильного ведення військових дій. Воно спрямоване на мінімізацію страждань у збройних конфліктах, особливо шляхом захисту і надання допомоги всім жертвам збройного конфлікту, наскільки це можливо. Центральні ідеї стосуються дискримінації (тобто застосування сили проти тих, хто несе моральну та юридичну відповідальність за атаку) та пропорційності (застосування вогнепальної зброї у тій мірі, в якій це необхідно для досягнення мети самооборони або відсічі). Заключним етапом війни є її справедливе закінчення (jus post bellum). Цей етап слугує підґрунтям для остаточного визнання війни справедливою. Лише при загальному аналізі всіх етапів та наслідків війни можна говорити про її загальну справедливість.